

Yaşamin Saçakları

– Suna İPCİ · 09 Kasım 2010

Damlayarak çoğalan anların
paslı süzgeçlerinden arta kalan
hep karanlık tortular.
ışıkları parçalayan somurtkan duruşların
göğsünde biriken terin...
tek sebebidir sevda dediğim.

Ne kadar uzaklara kaçsanda,
gün döner mevsimler geçer.
yolun an gelir hoyrat sarılışlarla kesişir.
gülüm sevişmelerin en koyusunda
senin de bedeninin yuvarlanışlarıyla
Yumarsın ruhunun delirmiş özlem kapaklarını.

Yetiştirdiğin güller ezilir,
özlemin gülüne bir alevin kokusu siner
gönlümüzün yapışkan anlarını,
sessizlikle atlatırken...
ani gidişle odaya inilteler birikir.
hınçla denizlerdeki tüm balıklar çıldırır...

Hesap kapanmadıkça sevdanın boylarında
ezik çiçekler çoğalır.
sevişmeler yetmez .öfkeyi sindirmeye.
dokunuldukça kadın alevin gülümsemelerimi bulur...
yeniden dönülür başa ,kahreden yankı gibi
can evimin en dağınık yataklarına kurulur.

Suya bıraktığımız bütün sarılışlar
derin sarsıntılılarıyla avuçlarımızdan dökülen
son demdeki aklanış dansıdır
hayatın öte yüzü..!
sabırlı bekleyişlerin miadı dolunca çalınır kapı.
bir el uzanır dinlenmiş bedenlere...

Hesapsızca yutulur mutluluk hapi,
bekleyen hep haklıdır...
yanaklarımızdaki hüznün çilekeş tadında
suskularımızın diyetini..
gerçeğimize ödediğimizde yeniden başlar öykü.
dalgalı denizlerimizden geçerken mavi boyalı gemiler.

BİR GÜNAH GİBİ,AŞKIN SESİNİ ÖZLER,UZAKTAKİ SEVGİLİLER YAZAN:SUNA İPCİ 09/11/2010
İZMİR